

Vesikalı Olmuştu Geçmişin Yetim Kızı

– ayfer tekin · 26 Şubat 2015

Yetimhane de büyümüştüDaha çok küçüktüGeçmişin yetim kızıHokkali bir tokat indirmişlerdiKadınlığa ermeden önceki hayatınaDaha belirginleşmemişti vücuduTanımadan kendisiniTanımıştı hayatın en ince çizgisiniYapmıştı zarafetin en acı tangosunuDaha çok küçüktüGeçmişin yetim kızıAyaz tutmuş mabetti üstlendiği mimÜşüyordu çocukluğuÜstünü örtmüyorduBabam dediği yetimhane müdürüOn sekizine varmadan Boyandı dudaklarıŞaşkıncıÜrkekti düşleriKüstü gülüşleriDaha çok küçüktüGeçmişin yetim kızıNe olduğunu anlayamadanÖpüyordu dudağını babam dediği insanlarSüsleyip gelin etmişlerdiKuzumun en masum masalınıKirli yüreklerin elinde solmuştu çocukluğuGeçmişin yetim kızıVesikalı oluvermişti birdenTek suçuydu gözlerinin sürmesiSatılmıştı yaşayamadığı çocukluğu Kahkahalarla ağlıyordu sevimlileriHer dokunuşta bulanırdı gözleriAvucuna konan kuşları incitilmiştiGülen gözlerinden çekilmiyorduMutsuzluğun perdesiAşık olamazdı o...kadını yakıştıramadılarSözde şerefli onurlarına şerefsizliğinBebeği olamazdı p.. damgası vururlarHem kendi çocukluğunu bulamamışkenBirde çocukYangınlar içinde buz kesilirdi yüreğiBuzlar içinde yangın yeri o yetimhane müdürüDaha çok küçüktüGeçmişin yetim kızıVesikalı oluvermişti birdenTek suçuydu gözlerinin sürmesiÖzlemleri o kadar çoktu kiEn çokta saçlarını şefkatle okşayacak Kalın parmakların nazik dokunuşlarınıAnımsayamıyordu bileGiydiği eteğiyleSaçının kızılıylaRujunun kırmızısıylaO sivri topuğuylaYargıladılar onuHiç soranı olmadıDüştüğü o haliniAldırmıyordu artıkSorgusuz sualsizAsıldığı gözlereÇocukluğu öptü yanaklarınıKüçük elleri okşadı boyalı saçlarını'Üzülme dedi' ağlamaktaydı ses tonu'İnsanlar insan olabilseydiAcı çekmezdi insanlar'Vesikalı olmuştu Geçmişin yetim kızıTek suçuydu gözlerinin sürmesiNot:denk geldiğim bir dizide izlediğim bir sahneden çok etkilendim ve böyle bir şiirle dile getirmek istedim insanları yargılamadan tanışak keşkeAyfer Aydın Tekin